

CESTA ŽIVOTEM

Cesta životem je nelehká, plná nástrah a překvapení,
které mně často, často strach nahánějí.

Půjdeme-li však tou cestou nelehkou oba dva,
nemusíme se bát, že narazíme na velkého lva,
který v podobě dravé sani, zahubí lidstvo při snídani.

Mám pocit, že už jsem zůstal na cestě sám,
sám na lásku, sám na život,
jen moje děti mě ujišťují,
že moji lásku opětuji,
i když ty s námi nechceš být
a cestu života společně jít.

Bolí to, je mně z toho smutno,
i císař s císařovnou ví,
že v každém partnerském vztahu je nutno,
lásku, úctu i oběť na oltář dát
a kompromisů se v životě nelekat.

Vzdaluješ se mně a něco jsi v mém srdci zlomila
až krev ho celé zalila,
hasíš plamínek lásky,
který se v nás kdysi rozhořel,
ale ty jsi ho málem zabila,
dvakrát však do téže řeky nevstoupíš,
protože čas plyne i nikdo z nás ho neumí zastavit,
jen náš vztah to ještě může napravit.

Rychlostní stupeň lásky jsi vyřadila s tím,
že neutral bude lepší volbou,
než budeš schopna zase pokračovat
a cítit to stejně jako já,
ale oba dobře víme,
že je jen otázkou času,
kdy Amorovi kola se přestanou již točit dál
a každý z nás bude stát opodál,
cesty zpět však již nebude,
jen vzpomínky zůstanou nám.

SLUNCE ZA OKNEM

Dnes ale krásně slunce svítí,
jako by bylo vyšívané zlatou nití,
která se tak blýskavě třpytí.

Podzim nám teď panuje,
dítě s drakem na stráni,
moc se z toho raduje.

Foukej, foukej, větříčku,
ať se drak do nebe vznese
a mír všem lidem na světě, ať brzy přinese.

ANDĚL

Jednou pozdě zvečera,
potkal jsem cestou domů anděla.
Seděl na lavičce poblíž mé zahrady
a hlavu měl sklopenou do dlaní.
Ptal jsem se ho, jestli mu můžu nějak pomoci?
Řekl, ne, děkuji, cítím se jak po prodělané nemoci.

Ty můj milý anděli,
každý z nás má někdy den,
kdy by raději ani nevstal

a na obloze vidí jen,
tmavé mraky,
které ho děsí taky,
ale měj prosím na paměti,
že zas vyjde sluníčko,
které ti dobrou náladu vyčaruje
a úsměv na tváři namaluje.

SPOLU

Ještě jsme stále spolu,
i když už nesedíme u jednoho stolu
a ani jeden z nás neví jistě,
zda-li chce zůstat na stejném místě.

Srdce rozpolcené jest,
ale rozum šeptá tiše,
že naše láska již svůj konec píše.

Lásku si musí člověk hýčkat,
jinak promění se jak mávnutím kouzelného proutku,
už jen ve vzpomínku a loutku.

SOPHIINA VOLBA

Chci být s tebou , cítit tvoji lásku a něhu,
tak jak na právě napadlém sněhu,
usínat a probouzet se,
sdílet všechny radosti i strasti
a společně se vyhnout jedné velké pasti,
kterou život přináší.

Nechtěj ale prosím po mně,
abych dělal volbu, jestli ty nebo mé děti,
které ještě neumí napočítat ani do pěti
a lásku potřebují stejně, jako já.

Měj nás ráda prosím všechny,
my budeme tě milovat,
i když musíme ještě hodně věcí
v našem vztahu pilovat,
ale nic na světě přece není dokonalé,
ani ty a já.

ZLOMENÉ SRDCE

Chci se tě ptát, kam mé své zlomené srdce dát,
když tě mám tak rád
a bál jsem se už znovu zamilovat.

Nabídl jsem ti všechno co mám,
víc nemůžu dát a nechci ti ani nic dalšího slibovat,
ale to vše je málo,
chceš víc i když říkáš, že nemáš téměř nic,
jen o to nejcennější přicházíš, protože lásku
nic na světě nenahradí a zůstanou jen vzpomínky a
skromná přání.

Jsi teď jako skála, která se dříve těšila z mála,
uzavíráš se mně a já už nevím jak dál,
ale toho jsem se vždycky bál.

Zkus prosím ještě jednou,
přehodnotit své sny a ideály,
a nešlapej přitom na pedály,
protože další ujetý vlak,
by dopadl jak utržený drak,
kterého si děti pouští za naší zahradou.